

עמ"ת 42603/06/24 - מדינת ישראל נגד קיריל גודס (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 42603-06-24 נ' (עציר)
תיק חיצוני: 248374/2024

לפני	כבוד השופט זיו אריאלי
עוררת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	קיריל גודס (עציר)

החלטה

- ערר על החלטת בית משפט השלום בחיפה [מ"ת 6912-06-24, כב' השופט א' קאופמן] מיום 19.6.24, במסגרתה הורה על שחרור המשיב בתנאים מגבילים.
- נגד המשיב הוגש בבית משפט השלום לתעבורה כתב אישום המייחס עבירה של נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח. על פי כתב האישום, ביום 17.6.24 נהג המשיב באופן חשמלי בקרית ביאליק, ונעצר על ידי שוטרים. באותה עת היה המשיב פסול מלנהוג, נוכח שתי החלטות שיפוטיות שניתנו בנוכחותו - האחת בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה, מיום 15.2.24 (פסילה למשך 26 חודשים); השנייה בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה מיום 16.3.22 (פסילה למשך 30 חודשים).
- עם הגשת כתב אישום הוגשה בקשת מעצר. המבקשת הפנתה לעברו התעבורתי המכביד של המשיב, הכולל בין היתר 4 הרשעות בעבירות של נהיגה בשכרות, הרשעה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, ועוד. לטעמה של הועררת, לא ניתן לתת אמון במשיב.
- ביום 19.6.24 התקיים דיון בפני בית המשפט קמא. המשיב טען כי לא היה מודע לכך שאותו כלי חשמלי מהווה כלי רכב מנוע החייב בחובת רישיון נהיגה, ויש בכך כדי להשליך על עוצמתן של הראיות לכאורה. נטען כי בעבר נעצר על ידי שוטר אשר מסר לו הודעת תשלום קנס בגין אי חבישת קסדה - אך לא עלתה כל טענה כי עשה שימוש בכלי הרכב בעת שהוא תחת צו פסילה. בדיון נשמעו שתי המפקחות המוצעות - אחותו של המשיב ואמו.
- בהחלטתו מאותו יום קבע בית המשפט קמא, אין למשיב עבר תעבורתי מכביד, אולם לחובתו אין הרשעות פליליות. נראה לפיכך כי המסוכנות הנשקפת ממנו - טמונה בנהיגתו. ניתן לאיין מסוכנות זו בפיקוח ראוי, שכן עצם השהייה מחוץ לבית המעצר אינה מסכנת את הציבור. נטען בנוסף כי אין להתעלם מכך שהעבירה לכאורה בוצעה תוך שימוש ברכב אשר השימוש בו אינו מוסדר באופן מלא. אין המדובר באופניים חשמליים או כלים דומים

המוחרגים מחובת רישיון נהיגה, ומאידיך מדובר בכלי רכב שאינו נושא מספר רישוי, ומהירות נסיעתו אינה גבוהה. המדינה מתירה ייבוא ומכירה של כלים דוגמת הכלי דנן, אך אינה דורשת רישוי (בשונה מכלי רכב אחרים). לעתים האבחנה בין כלים המחייבים רישיון נהיגה לאלו שאינם מחייבים רישיון - דקה ואינה ידועה לכלל הציבור הרחב. המשיב טוען כי לפני כשנה נעצר בעודו עושה שימוש בכלי זה, והשוטר לא מצא פגם בשימוש זה (על אף שהמשיב היה באותה עת פסול מלנהוג). טענה זו טרם התבררה, אך יש לה משקל. המפקחות עושות רושם חיובי, וניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב בשחרור לחלופה המוצעת.

מכאן הערר.

6. לאחר ששמעתי טענות הצדדים נחה דעתי כי דין הערר להידחות.

7. לטעמי, לשם הכרעה בערר אין צורך להכריע בטענות המשיב בדבר טעות במצב הדברים. שאלה זו, ראוי כי תתברר לעומקה במסגרת ההליך העיקרי, ובצדק ציין בית המשפט הקמא כי ככל שתוכח הטענה, ולו בחלקה, הרי שהיא עשויה להיות בעלת משקל - לכל הפחות לעניין הענישה. אלא שאני סבור כי גם ללא הכרעה בטענה זו, קביעת בית המשפט קמא אינה מצדיקה התערבות.

8. למשיב מיוחסות עבירות תעבורה. הגם שאין להתעלם מחומרתן, ובענייננו אכן מדובר בעבירה חמורה אשר גלומים בה סכנה של ממש לציבור המשתמשים בכביש, ביחד עם זלזול בחוק - עדיין הכלל המנחה הוא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות אלו אלא במקרים חריגים בלבד [ר' למשל בש"פ 2227/08 גריפאת נ' מדינת ישראל (14.3.08)].

9. בענייננו, מדובר במי ש"הספיק" לצבור לחובתו 13 הרשעות, החל משנת 2007 ועד היום. חלק מההרשעות - בגין עבירות חמורות, דוגמת נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת סמים ונהיגה בזמן פסילה; חלקן בגין עבירות חמורות פחות (שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה, חציית כביש שלא במעבר חצייה). מקובלת עלי קביעת בית המשפט קמא, לפיה עיקר הסיכון מהמשיב טמון בעת שהוא אוחר בהגה ועושה שימוש בכלי רכב. אזכיר כי לחובתו אין הרשעות כלל בעבירות אחרות, שאינן עבירות תעבורה. משכך, הרי שבצדק בחן בית המשפט קמא את האפשרות להסתפק בשחרור המשיב לחלופת מעצר.

10. בית המשפט קמא התרשם לחיוב מהחלופה המוצעת. נראה כי שתי המפקחות מגויסות לסייע למשיב, באפשרותן להסיע אותו לביצוע עונש עבודות השירות אותו הוא מרצה בגין הרשעה קודמת, ונראה כי בכוחן לפקח על המשיב באופן אפקטיבי ולאורך זמן.

11. בנסיבות אלו והגם שנשקפת מסוכנות מהמשיב - המסויגת ל"מסוכנות תעבורתית" - הרי שניתן וראוי לתור אחר חלופה שבכוחה להפחית את המסוכנות למידה סבירה ומתקבלת על הדעת. לטעמי, החלופה שנבחנה ואושרה על ידי בית המשפט קמא - נותנת מענה לעילות המעצר, ומשכך הרי שדין הערר להידחות.

12. הערר לפיכך נדחה. המשיב ישוחרר בתנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט קמא.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשפ"ד, 20 יוני 2024, בהעדר הצדדים.